

Καθημερινά Νέα

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΑΡ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ♦ ΑΡ. ΦΥΛ. 60 - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1970 ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' Τιμή φύλ. Δρχ. 1

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ 26

ΤΗΛ. 628.529, ΑΘΗΝΑΙ

TAX. ΤΟΜΕΥΣ 143

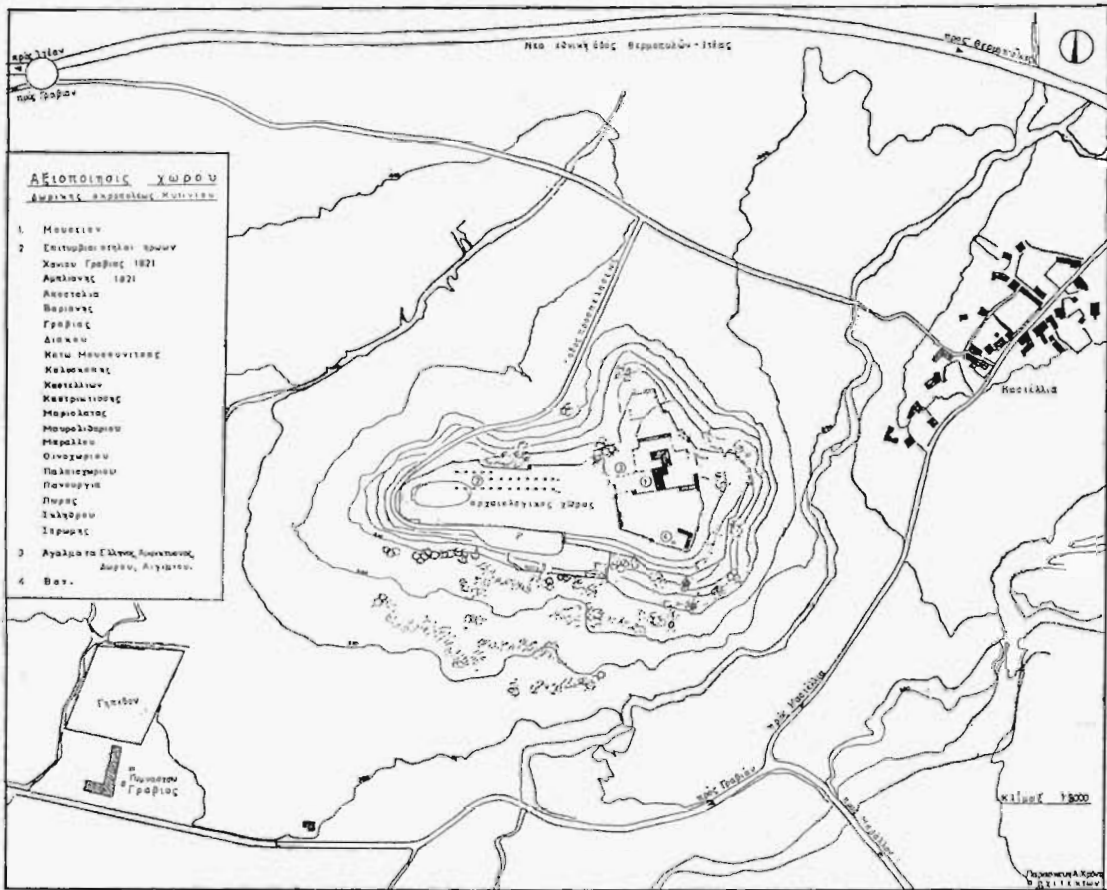
ΕΤΟΣ 8ov

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΕΛΛΗΝΩΝ ΚΥΤΙΝΙΟΝ ΤΟ ΔΩΡΙΚΟΝ - 1550 π.Χ. - 1970 μ.Χ.

Περπατούσαμε στην λεωφόρο Δωριέων Καστελλίου, με τον Άθηναιο επισκέπτη. Στο ύψος του κτήματος Καραπλή, επί στύλου της Δ.Ε.Η. και στην αντίπεραν όχθη του ποταμού Πίνδου, στο Σίμου το Δένδρο και στο Δροσάκη την

γιαίων και θα κρύβεται σε σήραγγες, στο Πουρναράκι, αί όποιες θα βγαίνουν στον Άσωπό ποταμό, παρά την γέφυραν της Παπαδιάς.

Αί ήλιακίνες, προσπίπτουσαι στις χιονισμένες κορυ-

ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΕΩΣ

ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΚΥΤΙΝΙΟΥ

ΤΟΥ ΔΩΡΙΚΟΥ

Γχορτιά, εκνυμάτιζαν αί άσπροκόκκινες σημαίες. Σήματα διαχαράξεως της νέας Έθνικής λεωφόρου, Ναυπάκτου — Θερμοπυλών, ή όποία θα βγαίνει κάτω από τον άπειρητικό Γκαστρομένο βράχο, «ΓΣΟΤΚΑ ΧΛΩΜΟΥ», άριστερά της κομποπόλεως Γραβιάς, θα διασχίξη την κοιλάδα των Δω-

φές της Λυκορροίας, του Κόρακος, της Οίτης και του Καλιδρομιού, σχηματίζουν χρυσαίζοντα φωτιστόφανο. Λές και βαρύτιμον διάδημα, πλουσίον εις σπανιώτατα ποικιλόχρωμα μπριλλάντια, με άνταύγεια και χάρι στεφανώνει τον Ίερό —Συνέχεια εις την 3ην σελίδα

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΠΑΣΧΑ... ΧΩΡΙΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ένα χειμώνα πέρσι είχα να παλέψω με το πείσμα της κόρης και της γυναίκας μου.
— Άς πάμε μιά φορά σ' ένα νησί! ή μιά.
— Κάθε χρόνο στο χωριό; ή άλλη.
— Σε τί σάς πείραξε το χωριό μου; τις ρώτησα, βγάζοντας τα γυαλιά — τ' άφτιά μου είχαν γίνει παπαρούνα.
— Όχι! Δέ λέμε! Άλλά, δε κάνουμε κι' ένα Πάσχα σε κάποιο νησί. Μιά φορά, να δούμε! ή πρώτη.
— Άς δοκιμάσουμε μιά άλλη! ή δεύτερη.
— Πάει καλά.
Άφου έκλεισε έναν κύκλο ή απογοήτευση μέσα μου, έτοιμασα τις βαλίτσες και σκαρφώσαμε χέρι - δεμάτι μ' άλλες τέσσερις χιλιάδες νοσταλγούς, πάνω σ' ένα χαμάλικο βαπόρι που μοντζούρωνε τόνουρανό, μ' ένα φουγάρο καπνό. Έγλυφε ή θάλασσα τὰ βράχια, άστέρια άνοιγοκλείουν τὰ ματόφυλλα, γαλάζιες ταντέλες τὸ πρῶτὶ, γλάροι ζυγιάζονται στον άέρα και λιχνίζονται ζαλιστικά, βουλιάζουμε και άνεβαίνουμε, σφυρίγματα, φωνές και σούρλιαχτά, ένα ραντιστήρι νερό μου καταβρέχει τὸ πρόσωπο, ρίχτηκα στην πύμνη κι' έβγαλα τὰ σκυώτια μου μ' άλλους χίλιους μαζί. Μοσπέσαν και τὰ γυαλιά στη θάλασσα.
— Πάει καλά.
Μισοπεθαμένος, μισοτυφλωμένος, χαϊκοπραίνος, βγαίνω στην παραλία, παίρνουμε ύστερα από δυό ώρες τις βαλίτσες και τραβάμε για τὸ Ξενοδοχείο.
— Καλοσωρίσατε. Δέν έχουμε δωμάτια! λέει ὁ Ξενοδόχος.
— Τί λέει;
— Λυπάμαι. Πέφτει, βλέπετε, ὅλος ὁ κόσμος τέτοιες μέρες. Άκόμα και οἱ διάδρομοι... Θα σᾶς βολέψω ὅμως σ' ένα μικρό δωμάτιο, δίπλα στην άποθήκη...
— Πάει καλά.
Δέ θα τὰ πολυλογήσω. Σηκώνουμε την άλλη μέρα φρέσκος - φρέσκος, χαρούμενος, γιορταστικός, Πασχαλιάτικος, — μουμούριζα κι' ένα τραγούδι της Γκιώνας. Βγαίνω έξω απ' τὴ πόρτα μου. Κόσμος απ' ἔδῳ, κόσμος άποκει, κόσμος να κόβη βόλτες στην παραλία. Ὁ ένας πά στον άλλον στην εκκλησιά, ὁ ένας πά στον άλλο στο έστιάτοριο, ὁ ένας πά στον άλλον στους διαδρόμους. Σταμάτησα να τραγουδάω. Στήνω άφτι ν' άκούσω κλαρίνο, ένα τζόν - μπῶξ έπαίξε μοντέρνους ρυθμούς. Κνττάζω πέρα να ιδῶ θρόνα, να ιδῶ άρνιὰ στο σουβλί, λάνκους, ν' άκούσω κανένα δυναμίτη, να ή καμιά τραγιάσκα, καμιά τσαντίλα τυρί, καμιά νταμι- (Συνέχεια εις την 3ην σελίδα)

ΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Γ. ΣΤΟΦΟΡΟΣ (ΣΤΟΦΟΡΟΠΕΡΙΚΛΗΣ)

Άπόγονος του Κώστα Πετροπούλου - Στοφόρου, πέμπτον τέκνον του Γεωργίου και της Μαγδαληνής, τὸ γένος Γεωργίου Παπανικολάου - Μυλιόρδου, έγεννήθη εν Καστελλίῳ τὴν 24.9.1876. Κατὰ τὴν γέννησιν, παρέστη ὡς μαία ή Μαρία Παναγιώτου. Έεδαπτίσθη τὴν 30.1.1877 ὑπό του Ίωάννου Σπ. Κυριαζή.
Τὰ πρώτα μαθήματα ήκουσεν εις τὸ εν τῇ οίκῳ τῶν τέκνων Γιαννάκου Π. Βέλλιου (Γαλογιαννάκου) στεγαζόμενον Δημοτικὸν Σχολεῖον Καστελλίου. Άποφοιτήσας του εν Άμφισση τριταξίου Έλληνικοῦ Σχολείου - Σχολαρχείου, ένεγράφη εις τούς σπουδαστάς του εν Καρδίτση Διδασκαλείου, εκ του όποιου άπεφοίτησε με τὸν βαθμὸν άριστα.
Άρχικῶς, διωρίθη δημοδιδάσκαλος εις τὸ Μοναστήριον Δημοτικὸν Σχολεῖον Βάργαινας και έκειθεν μετετέθη εις τὸ τοιοῦτον τῆς Κοινότητος Άποστολιά.
Οὗτος, ὑπῆρξεν ένας από τῶν δλίγων διδασκάλους και συμβούλους τῶν χωρικῶν, διακρινόμενος μεταξύ τῶν συνδέλφων του, δια τὰς λίαν προοδευτικὰς άντιλήψεις του. Ὅταν, τὴν 10 Ἀπριλίου 1896, έτελέσθησαν εις Ἀθήνας οἱ πρώτοι Ὀλυμπιακοὶ Άγῶνες, εις τούς όποιους ὁ Έλλην Σπύρος Λούης έκέρδισε τὴν πρώτην νίκην του Μαραθωνείου, διανύσας τὴν μεταξύ Μαραθῶνος - Ἀθηνῶν άπόστασιν 40 χιλιομέτρων,

εις 2 ὥρας, 58' και 50'', οὗτος, μετὰ του έπ' άδελφῆ γαμβροῦ του Βασ. Ν. Καραπλή, μετέβησαν πεζοποροῦντες εις τὴν Λειβαδιά, έπεβιδάσθησαν του σιδηροδρόμου και άφίχθέντες εις τὴν πρωτεύουσαν, έχειροκτότησαν τὸν νικητὴν Λούην, μαζί με άλλους 100.000 ὑπερηφάνους Έλληνας, και έπανῆλθον με τὸν ἴδιο τρόπο στο χωριό.
Έκ του πρώτου γάμου του μετὰ τῆς εκ Παλαιοχωρίου Παγώνας Κωσταρά, απέκτησε τὸν Δημήτριον Π. Τσιτσιδάν - Στοφόρον, Γεωπόνον, Έπιθεωρητὴν τῆς Αγροτικῆς Τραπέζης.
Έκ του δευτέρου γάμου του μετὰ τῆς Κωνσταντινιάς, τὸ γένος Σπυρίδωνος Πολίτου, Ειρηνοδίκου εκ Άνω Κάνιανης, νῦν Οίνοχωρίου, απέκτησε τὸν Γεώργιον, Δ)ντὴν Δασῶν του Ὑπουργείου Γεωργίας, τὴν Μαγδαληνήν, νυμφευθεῖσαν τὸν εκ Γραβιάς Ίωάννην Ν. Μπαλωμένον, τὸν Σπύρον, άριστον κτηματίαν, Γεν. Γραμματέα του Γεωργικοῦ Συνομοῦ Καστελλίων, τὴν Βασιλικήν, πρῶτως άποβιώσασαν εις ηλικίαν μόλις 22 ετών, τὴν Άγγελικήν (Κούλαν), νυμφευθεῖσαν τὸν εκ Τρικάλων Ευστάθιον Ταγάραν, Ὑπάλληλον του Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν και τὸν Χαράλαμπον, ἱατρὸν Νευρολόγον - Ψυχίατρον, διατηροῦντα εν Τρικάλοις τὸ πλέον εκσυγχρονισμένον Ψυχο - Νευρολογικὸν συγκρό-

ΠΕΡΙΚΛΗΣ Γ. ΣΤΟΦΟΡΟΣ

τημα εις τὴν περιφέρειαν τῆς Θεσσαλίας.
Ὑπῆρξεν άριστος διδάσκαλος και ὑπόδειγμα οικογενειάρχου.
Άτυχῶς, Ένεκα τῶν πολλαπλῶν ταλαιπωριῶν τῆς εποχῆς εκείνης, καθ' ήν ὑπῆρξεν παντελής έλλειψη —Συνέχεια εις την 3ην σελίδα

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο παλαίμαχος της δημοσιογραφίας, Διευθυντής της έφημερίδος τὰ ΝΕΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ και του περιοδικού ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ, συμπολίτης μας Οίνοχωρίτης, κ. Κων)νος Απ. Ρούλιας, αντίλλαξε δακτύλιον άρραβώνος μετά της εκ Ζακύνθου δημοσιογράφου Δίδος Κυριακής Παλλαδινού.

Ο κ. Γεώργιος Αθανασόπουλος και η δις Εύσταθία Κ. Μακρή αντίλλαξαν δακτύλιους άρραβώνας. Τὰ «Κ.Ν.» συγχαίρουν.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Ο έκλεκτος συμπολίτης μας Ταγματάρχης Μηχανικού κ.

Αθαν. Π. Παπανικολάου, προήχθη από της 29ης Ίανουαρίου έ.ξ. εις Άντισυν)ρχην.

Ο από 25ετίας κοινοτικός υπάλληλος κ. Κων)νος Π. Μακρής, του όποιου κέγνωνρίσθη υπό της Προϊσταμένης Υπηρεσίας ή άφογος και μετά προθυμίας ενάσκησης τών πολλαπλών και ποικίλων καθηκόντων του, προήχθη άναδρομικώς κατ' έκλογήν.

Τὰ Κ.Ν., διαβιβάζουν αυτοίς τας θερμότερας των εύχάς.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ανεχώρησεν διά Καλιφόρναν (Η.Π.Α.) ό καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών, κ. Γεώργ. Τας. Κόλλιας, κληθείς να διδάξη εις τό εκείσε Πανεπιστήμιον.

ΧΡΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝ

1. Δημ. Ν. Μοσχολιός 120
2. Σπυρ. Π. Μοσχολιός 240
3. Αντώνιος Ωκεανός 240
4. Παν. Ι. Βέλλιος 240
5. Αλέξ. Π. Τσακρής 120
6. Δημ. Γ. Παπαγεωργ. 120
7. Ταξ. Δ. Λέζας 120
8. Ταξ. Αναστ. Λέζας 120
9. Κων. Ν. Μοσχολιός 120
10. Ιωάν. Π. Μοσχολιός 240
11. Γεώργ. Αθ. Περγιάκης 240
12. Νικ. Ηλ. Τσακρής 120
13. Ιωάν. Γ. Μοσχολιός 120
14. Παν. Δ. Βέλλιος 120

Β' ΔΙ' ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

1. Μαρ. Α. Προιοβόλου 300
2. Αικ. Στοφόρου Μάνου 100
3. Ιωάν. Π. Μοσχολιός 200
4. Πολ. Π. Κυριαζής 150
5. Δημ. Γ. Παπαγεωργίου 100
6. Παν. Δ. Βέλλιος 200
7. Κων. Δροσόπουλος 500

Αί ως άνω συνδρομαί άποροϋν τὰ έτη, ή ύπ' αριθ. 1 τό 1969, αί 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13,

Επιστολαί

Άγαπητά «Κ.Ν.»,
Είς τό φύλλον 59ον, μηνός Μαρτίου 1970, και εις την στήλην «ΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ» ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ, ανέγνωσα γιά τόν Γ.Ν. Χαλατσάν (Χαλατσογεωργάκη), ό όποιος είχε έννεά παιδιά, μεταξύ δέ αυτών και τόν Χρήστον, πλήν όμως ύπάρχει μια μεγάλη παράλειψις, και διά την όποιαν είμαι ύποχρεωμένος να εισέλθω εις την ούσίαν.

1) Ο Χρήστος Γ. Χαλατσάς, είναι εκείνος ό όποιος, εις μάχην μετά τών Τούρκων παρὰ τόν Δομοκόν, άφήρεσε την τουρκικήν σημαίαν, γεγονός τό όποιον οί Τούρκοι έθεώρησαν μεγάλην προσβολήν την έπαχήν εκείνην.

2) Ο Χρήστος Γ. Χαλατσάς, μετά παρέλευσιν έτών, έγκατεστάθη εις τό Κοιμαρίτσι Λαμίας, ένθα ένυμφεύθη την Αικατερίνην, τό γένος Χαρίση, με την όποιαν απέκτη-

14, τό 1970 και αί ύπ' αύξ. αριθ. 2, 3, 4, 10 και 11 τό 1969 - 70.

σεν δύο τέκνα. Τόν Γεώργιον Χ. Χαλατσάν και την Καλλιόπην Χ. Χαλατσά.

Ο Γεώργιος Χ. Χαλατσάς, συνταξιούχος Σιδηροδρομικός, εύρίσκεται ήδη εις τό ως άνω χωριό, ή δέ Καλλιόπη Χ. Χαλατσά ένυμφεύθη τόν Νικόλαον Β. Αλεξίου εις τό χωριό Κωσταλέξι Λαμίας.

Ταύτα, προς άποκατάστασιν και συμπλήρωσιν της άληθείας.

Μετά πλείστης τιμής Βασίλ. Γ. Αλεξίου Μωραγιάννη 63, Ν. Σεπόλια ΑΤΤΙΚΗΣ

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

Έκδοσις :
Σύλλογος «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»
Διεύθυνσις :
Διευθύνεται υπό Έπιτροπής
Υπεύθυνος Συντάξεως :
Νικ. Α. Μακρής
Άρχιτης : Εύαγ. Κωτσίκης
Διαχείρισις έμβάσματα έφημερίδος Ήλκν Γ. Βέλλιον Ταμίαν Συλλόγου.
Τυπογραφείον
Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ & Σίχ
Άγρησιλάου 23 — Αθήναι

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ - ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ 1859

Α. Α. ΜΑ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ	Ο Ν Ο Μ Α		ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ		ΟΝΟΜΑ ΑΝΑΔΟΧΟΥ
	ΠΑΤΡΟΣ	ΜΗΤΡΟΣ	ΓΕΝΝΗΣ.	ΒΑΠΤΙΣ.	
1. Καλαμακιώτης	Ιωάννης	Λειλούδα	7. 1.859	12. 2.859	Λεϊμονιά Δ. Δούκα
2. Μπάκολος	Κων)τινος	Βλοέτα	4. 2.859	14.11.859	Αντών. Αναστασόπουλος
3. Καλαμακιώτης	Κων)τινος	Μαρία	2. 2.859	14.12.859	Άγγελής Δούκας
4. Δούκα	Παναγιού	Άγγελής Κωνσ)νιά	5. 4.859	18.11.859	Ιωάννης Ζωγράφος
5. Τζικνής	Θεόδωρος	Γεώργιος Μαρία	15. 4.859	2. 5.859	Χήμω Αδαμοπούλου
6. Κάντζος-Φακοίνης	Ιωάννης	Νικόλαος Ζωίτσα	17. 4.859	24. 7.859	Παπαγεώργης Αδαμόπουλος
7. Χαραλάμπους	Αθηνιά	Ηλίας Γαρέφω	21. 6.859	3.11.859	Βαρσάμω Π. Σίμου
8. Σταθόπουλος	Εύθύμιος	Ηλίας Παναγιού	26. 9.859	20. 1.860	Χήμω Γ. Παπαγεωργίου
9. Παπά	Αννα	Ιωάννης Κρυστάλλω	14.10.859	8.11.859	Ευστάθιος Παπάς
10. Μοσχολιός - Καταραχιός	Ιωάννης	Νικόλαος Γαρέφω	18.10.859	31. 1.860	Νικόλαος Κ. Βέλλιος
11. Μοσχολιού	Αλεξάνδρα	Αναστάσιος Βαρσάμω	3.11.859	31. 1.860	Παναγιού Δ. Κόλλια
12. Χουλιάρας	Σταμάτης	Ιωάννης Βαρσάμω	23.12.859	7. 2.860	Ζωίτσα Ν. Δρόσου

ΓΑΜΜΟΙ 1859

Α. Α. ΝΥΜΦΙΟΥ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ ΝΥΜΦΗΣ	ΑΡΙΘ. ΑΔΕΙΑΣ	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ
1. Ήρδς	Γεώργιος	74	10. 2.859	Παπαγεώργης Παπαηλίας
2. Συκάς	Δημήτριος	77	10. 4.859	Λουκάς Χαραλάμπους
3. Μερμάλης	Ηλίας	85	30. 6.859	Γεώργιος Κυριακής
4. Αναγνώστης	Ιωάννης	92	18.10.859	Νικόλαος Κ. Βέλλιος

ΘΑΝΑΤΟΙ 1859

Α. Α. ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ	ΟΝΟΜΑ ΣΥΖΥΓΟΥ	ΗΛΙ ΚΙΑ	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	Ν Ο Σ Ο Σ
1. Αναστασοπούλου Φωτεινή	Αντώνιος	7	5. 1.859	Από άσθένειαν
2. Γεωργίου	Ιωάννης	26	13. 1.859	» περιπνευμονίαν
3. Βέλλιος	Γεώργιος	45	13. 1.859	» άσθένειαν
4. Παπανικολάου	Γεωργού	8	22. 2.859	» άσθένειαν
5. Ζαγγανά	Βικτώρια	10	24. 2.859	» βήχα
6. Μασσάγας	Ιωάννης	70	1. 3.859	» άσθένειαν
7. Καλαμακιώτης	Γεώργιος	13	15. 3.859	» βήχα λαιμό
8. Προβιά	θήλυ, άβάπτ.	2	23. 3.859	» » »
9. Πλατή	Κωνσταντινιά	5	26. 3.859	» » »
10. Καραπλής	Νικόλαος	3	4. 4.859	» » »
11. Λιακαυγέρης	Γρηγόριος	45	8. 4.859	» χρόνιον πάθος
12. Σκουρτιά	Μαργάρω	24	14. 4.859	» πυρετό
13. Μοσχολιός	Αναστάσιος	50	15. 4.859	» χρόνιον πάθος
14. Κυριαζής	Λάμπρος	4	17. 4.859	» περιπνευμονία
15. Κουτρούμπας	Ιωάννης	3	23. 4.859	» πυρετό
16. Θωμά	Αναστασία	10	23. 4.859	» »
17. Βέλλιος	Αντώνιος	3	25. 4.859	» άσθένειαν
18. Κυριαζή	Αναστασία	45	3. 5.859	» »
19. Νικολάου	Εύθύμιος	5	23. 5.859	» »
20. Σκερτιά	Γαρέφω	65	20. 7.859	» πυρετό
21. Άγγελή	Μαρία	2	10. 8.859	» »
22. Τζατζαρώνη	Φράγκα	15	15. 8.859	» »
23. Κάντζος	Αθανάσιος	45	24. 9.859	» περιπνευμονία
24. Δημητρίου	Σοφία	90	29. 9.859	» χρόνιον πάθος
25. Παπαδάκη	Γιαννούλα	25	29.11.859	» πυρετό
26. Νικολάου	Εύθύμιος	40	10.10.859	» περιπνευμονία
27. Χαλατζά	Γιαννούλα	50	20.10.859	» χρόνιον πάθος

Μάρτιος 1970 Γ. Β. ΚΥΤΙΝΙΟΣ

ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ

8η ΜΑΪΟΥ 1821

Αί ήλιακτινες αντιφεγγίζουν στα φρύδια της Λιάκουρας και το φεγγάρι πλαγιάζει στις παρυφές της Γκιώνας. Ξημέρωσε ή 8η Μαΐου 1821.

Αί συζητήσεις, προτάσεις και αντιπροτάσεις, πελά τράβηξαν, πέντε ημέρες. Ο εκ Βόργιαννης καλόγηρος Ήλιος Μιαννάς έφερε την είδηση: «Οι Τούρκοι άνηφορίζουν στη Χαλκομάτα». Η πρότασις του Άνδρούτσου, «Νά κλειστούν στο Χάνι, άπερρίφθη από τον Παγουργιά και τον Δουβουινιώτη. Τά πράγματα δέν πέρνουν άνωβαλόη. Ο Όδυσσεύς άπεφάσισε: έβγαλε τό μαντήλι από τό σελάχι, τό ξανάμισε, θροντοφώνησε: «Όποιος θέλει νό κλειστή μαζί μου στο Χάνι, άς πιαστή στο χορό,» και χερυεί τραγουδώντας: «Κάτου στού Βάλτου τά χωριά, . . .».

Τά παλληκάρια, μ' έμπιστο σύνη στον άρχηγό κι ένθουσιασμό σπεύδουν στην πρόσκλησι και χέρι με χέρι άκολουθούν οι:

1. Άλεξάνδρου, 2. Βέλλιος Εύθ, 3. Βισθίκης Γ., 4. Βλασ σόπουλος Γιάννης, 5. Βουτούνης, 6. Γερόγιαννης, 7. Γκούρας Ίωάν., 8. Γοβγίνας Άγγελής, 9. Γρανισιώτης Νικόλας, 10. Γρίβας, 11. Δούκας Θωμάς του Θωμά, 12. Ζαφείρης, 13. Ζαχαριάς ή Νταραμπόμπας, 14. Ζουμάς Ήλιος, 15. Ζυγούρης Φίλιος, 16. Ήλιόπουλος Άντρέας, 17. Καλογεράκης ή Γουφτογιάννης Γιάν., 18. Καπλάνης Θανάσης, 19. Καπογεωργάκης Κώστας, 20. Καπογεωργάκης ΄΄, 21. Καραπλής ή Πλάτανος Άντρέας, 22. Καραπλής ή Τσόκας Γιάννης, 23. Κατσικογιάννης Ευστάθιος, 24. Κίρκος Νικόλας, 25. Κλιμάκας Γιάννης, 26. Κοντασόπουλος ή Γεράντωνος Άντώνιος, 27. Κορφιότης Σπ., 28. Κότσανος Γιάννης, 29. Κότσανος Νικόλας, 30. Κουρκου μέλης Παρασκευάς, 31. Λαίνας Θύμιος, 32. Λαίνης Άντρίπιος, 33. Λαίνας Κώστας, 34. Μαμουράς ή Πλάτανος, 35. Μακωνάς Νικόλας, 36. Μάνταλος... 37. Μάρκος Άναστάσης, 38. Μαστρογιάννης, 39. Μητρόπουλος Γιάν., 40. Μιχαλόπουλος Ήλιος, 41. Μουσταφάς Γκέλας, 42. Μπισμπιρούλας, 43. Μπουντήρης Γιάννης, 44. Μπουστούνης Π., 45. Μπραγιώργος..., 46. Μωραΐτης ή Βλαχοθανάσης Σπύρος, 47. Μώρης Παπαντρέας, 48. Νάκου Ήλιος, 49. Νίκας Παουγιώτης, 50. Οικονόμου Δημήτρης, 51. Παπακασούτσας..., 52. Παπανικόλας..., 53. Παπαλεξόπουλος (Σπαναντρέας) Άντρέας, 54. Πατούλας..., 55. Πετούνης Ήλιος, 56. Πρωτόπαπας Πέτρ., 57. Ράφτης ή Στρούμπουλος Νικόλας, 58. Ράφτης ή Ραφτόπουλος Μιχ., 59. Σαμαρτζής..., 60. Σεφέρης Θανάσης, 61. Σκέτος Δημήτρης, 62. Σκούρτης Σπύρος, 63. Σιμυρλής Άθανάσιος, 64. Σταμούλας..., 65. Τράκας Καμνάς, 66. Τσίπουρας Άγγ., 67. Τσίπουρας Γεωργάκης, 68. Φαρμάκης Γιάννης, 69. Φούντας..., 70. Φούρλας Γιάν., 71. Φράγκος Δήμος, 72. Χαλέτσος Γιαννούτσος, 73. Χασισκάς Άναστ., 74. Χατζάρας...

«κατεβαίνουν από δόδ έλικώδη λοξή...», τίς δουνοπλαγιές και

μπαίνουν, έθελοντάι, στο κοινό πλινθόκτιστο κιβούρι, για την Πατρίδα, για την έλευθερία. Στ' αυτιά τους αντιβούζει τό θούριο του Ρήγαυ «... Καλύτερα μιάς ώρας έλευθερη ζωή...».

Άμέσως άρχίζουν νά ταμπουρώνονται. Χτιίζουν πόρτες, παράθυρα. Άνοιγουν πολεμισπρες, στρέφουν τό νερό του ποταμού πρós τό χάνι, γρήγορα - γρήγορα. Ο Άναγνώστης Κεχαγιός ξεφορτώνει τά μπαρουτόβολα και τράφιμα. Οι Τούρκοι τόν σημαδεύουν και θά τόν σκότωναν, αν δέν πρόκανε ο Καραπλής πούταν ταμπουρωμένος παρέκει, ν' άνοιθη ντουφέκι. Έκοψε τίς τριχιές στα γρήγορα, πέταξε τά φορτώματα μέσα στο Χάνι, άφησε ένα μουλάρι σκοτωμένο και γλύτωσε (Τ. Λάπας, ο Όδ. Άνδρούτσος).

Αί πλαγιοφυλακές τών Τούρκων διεσκόρπισαν τούς υπό τόν Πακουργιάν, Δουβουινιώτην και Σουλιώτην. Του κυρίου όγκου προπορεύεται με την ήμισέληνον ο γερο-Δερβίσης. «Που πάς», τόν ρωτά ο Όδυσσεύς. «Νά σφάξω τούς άπίστους», άπαντά περιφρονητικά ο Δερβίσης. Ο Άνδρούτσος άναψε, «Μιναρέν δέν θά βρης ύψηλόν», Τό καρυσφίλι στέναξε. Τά βόλια κατάστηθα τόν βρήκαν και σωριάζονται, άψυχο κορμί. Οι Τουρκαλβανοί κρύβουν με τίς χούφτες τά μάτια για νά μην αντικρύξουν τίς πύρινες γλώσσες του χάρου, που βγαίνουν άπ' τίς πολεμισπρες και ρίχνονται κατ' έπάνω. Τά πτώματα γύρω στού Δερβίση σωροί, δεκάδες, έκα τοντάδες κι οι Τουρκαλβανοί τόσο και μανιώνουν. Ήρθε τ' άπόγισμα κι ο Όμηρ Βρυώνης άπελπίσθηκε. Έπετίμησε τούς αξιωματικούς του και διέταξε νά σταματήσει ή αίματοχυσία και νά φέρουν κανόνια από τη Λαμία. Ο Όδυσσεύς Μπαλάσκας τό μαθαίνει: Φουσκώνει τά πλεμόνια του, βάζει τίς χούφτες του χωνί και είδοποιεί: «Ταχιά που θάρθρουν τά κανόνια άπ' την Λαμία, θά σάς κάμωμε στάχτη παλιογκιασούρηδες». Ο Άνδρούτσος γνώρισε την φωνή: «Μπαράβο, Μπαλάσκα, είσαι σπουδαίος», είπε.

Η νύχτα με τό μαύρο πέπλο της σκέπασε ζωντανούς, και βογγίζοντας, και σαδάνωσε τούς σκοτωμένους. Ο Όδυσσεύς διέταξε: «Φάτε, θάμπε τούς άδελφούς μας και νά είστε έτοιμοι, έδώ καλά δουλέψαμε, ή Πατρίς μας θέλει άκόμα». Η άπειλή του φτερουγίζοντος χάρου δέν τούς άφίνει νά κλείσουν μάτι. Οι Τούρκοι κατόκοποι ρουχαλίζουν. Πέρασαν τά μεσάνυχτα. Ο όξυδερκής στρατηγός διέταξε: Πέταξαν έξω την πρώτη, την δεύτερη, την τρίτη κοπότα. Καμμιά άπάντησις, οι Τούρκοι κοιμώνται ύφοιοι. Χωρίζονται σε τρείς ομάδες, ξεχτίζουν τας πόρτες και πέρνουν την τελευταία διαταγή: «Έμπρός παιδιά και καλήν άντάμωσιν στού Σκορδά τό Χάνι», λέγει ο Άνδρούτσος.

Κατά μπροστά μπαίνει ο γιγαντόκομος Άντρέας Καραπλής με τό γιαγαγάνι στο χέρι, κι άκολουθούν οι Παπατριάς, Μαιμούρης και 40 παλληκάρια, ο Γκούρας και τελευ

ταίος ο Όδυσσεύς. Διά τών ταμπουριών του Στάθη Γαβρίλη κατευθύνονται στο «Ανώ Χλωμά, όπου έν ασφαλεία έμετρήθησαν και άνεπαύθησαν. Οι έκατόν είκοσι έθελοντάι του Χανίου της Γραβιάς, δια της αυτοθυσίας των, έκέρδισαν την πρώτη Έλληνικήν νίκη, άνεπτέρωσαν τό ήθικόν τών Έλλήνων και μετέτρεψαν τά σχέδια τών Τούρκων δια την κατόπνισιν της Έθνεγερσίας έν τη γενέσει της. Είναι παγκοίως δεκτόν ότι, οι Έλληνες την έλευθερίαν των την άφείλουν κατά πρώτον λόγον στην χούφτα τών ήρώων της Γραβιάς.

Άπ' τό σημερινό μνημόσυνο - προσκλητήριο μας λείπουν οι 45, οι δέ παρόντες δέν μας παρουσιάζουν πλήρες τό μητρώον των και πρέπει νά μεριμνήσωμε όλοι δια την άποκατάστασιν των, πριν ή άχλύς του χρόνου έξαλειψη τά πάντα, όπως σπνέβη και μ' αυτό τό Χάνι, του όποιου έξηφανίσθησαν τά θεμέλια, και νομίζωμε ότι είναι έπιβεβλημένον ν' άναστηλωθή και παραμείνη αιώνιον σύμβολον εις τας έπερχόμενας γενεάς.

Έκ τών έκατόν είκοσιν ήρώων του Χανίου, οι έξ προήρχοντο ή έγκτεστάθησαν εις την κοινότητά μας: οι Βέλλιος, Ήλιόπουλος, Δούκας, οι πρωτεξάδελφοι Καραπλάιοι, Άνδρέας και Γιάτσος, ο Παπανικόλας Κόλιας και κατά πάσαν πιθανότητα, οι άδελφοί Κουτρομπάιοι, συμπολεμιστάι τών Καραπλαίων, υπό τών Μακρυγιάννη στην Άλα-

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ ΤΙΜΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΗ ΧΑΛΑΤΣΑ

Στίς 31 του Μάρτη και στή Στέγη Γραμμάτων και Καλών Τεχνών, έγινε παρουσίασις του λογοτεχνικού έργου του Γιώργη Χρ. Χαλατσά, «Ματιές στο Βυθό». Ήμεις οι συγχωριανοί του τόν ξερούμε όλοι και τόν καμαρώνουμε, ή προβολή όμως της άξιας της πνευματικής προσφοράς του στην Έλληνική Γραμματολογία από ένό έπίσημο δήμα, όπως αυτό της Στέγης Γραμμάτων και Καλών Τεχνών, μάς γεμίζει χαρά και ύπερφάνεια, γιατί ένός «δικός μας» διακρίνεται πολύ και σ' αυτόν τόν τομέα.

Την αξιολόγησι του έργου του έκαμε ο έκλεκτός λογοτέχνης κ. Πάνος Ν. Παναγιωτού, ο όποιος με άγάπη και θαυμασμό έσκυψε πάνω στο ώραιο έργο του διαλεχτού λογοτέχνη μας. Ήθοποιόι διάβασαν διηγήματά του και τó έκλεκτό κοινό έμεινε άπόλυτα ίκανοποιημένο από τόν στρατώ και ίσοροπημένο λόγο τς, του ύφος και την πλοκή τς.

Τά «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» λυπούνται βαθύτατά, που δέν μπόρεσαν στο προηγούμενο φύλλο τς, νά προσαναγγείλουν την τιμητική αυτήν έκδήλωσι που έγινε για τόν άγαπητό μας Γιώργη Χρ. Χαλατσά, ώστε νά γίνη μεγαλύτερη ή συμμετοχή τών συγχωριανών μας στην έκδήλωσι και νά χαρούν κι αυτοί και νά μαρτύρουν, για όσα είπώθησαν εκεί, για την πνευματική προσφορά του νέου Λογοτέχνη μας. Γ.Ν.Π.

ταίος ο Όδυσσεύς. Διά τών ταμπουριών του Στάθη Γαβρίλη κατευθύνονται στο «Ανώ Χλωμά, όπου έν ασφαλεία έμετρήθησαν και άνεπαύθησαν.

Οι έκατόν είκοσι έθελοντάι του Χανίου της Γραβιάς, δια της αυτοθυσίας των, έκέρδισαν την πρώτη Έλληνικήν νίκη, άνεπτέρωσαν τό ήθικόν τών Έλλήνων και μετέτρεψαν τά σχέδια τών Τούρκων δια την κατόπνισιν της Έθνεγερσίας έν τη γενέσει της. Είναι παγκοίως δεκτόν ότι, οι Έλληνες την έλευθερίαν των την άφείλουν κατά πρώτον λόγον στην χούφτα τών ήρώων της Γραβιάς.

Άπ' τό σημερινό μνημόσυνο - προσκλητήριο μας λείπουν οι 45, οι δέ παρόντες δέν μας παρουσιάζουν πλήρες τό μητρώον των και πρέπει νά μεριμνήσωμε όλοι δια την άποκατάστασιν των, πριν ή άχλύς του χρόνου έξαλειψη τά πάντα, όπως σπνέβη και μ' αυτό τό Χάνι, του όποιου έξηφανίσθησαν τά θεμέλια, και νομίζωμε ότι είναι έπιβεβλημένον ν' άναστηλωθή και παραμείνη αιώνιον σύμβολον εις τας έπερχόμενας γενεάς.

Έκ τών έκατόν είκοσιν ήρώων του Χανίου, οι έξ προήρχοντο ή έγκτεστάθησαν εις την κοινότητά μας: οι Βέλλιος, Ήλιόπουλος, Δούκας, οι πρωτεξάδελφοι Καραπλάιοι, Άνδρέας και Γιάτσος, ο Παπανικόλας Κόλιας και κατά πάσαν πιθανότητα, οι άδελφοί Κουτρομπάιοι, συμπολεμιστάι τών Καραπλαίων, υπό τών Μακρυγιάννη στην Άλα-

ΕΘΝΙΚΟΙ ΠΑΛΜΟΙ

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΕΙΣ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ

Με έξαιρετική λαμπρότητα γιορτάσθηκε έρέτος ή έπέτειος της Έθνικής μας Παλιγγενεσίας στα Καστέλλια. Ο θαυμάσιος καιρός βοήθησε πολύ στην έπιτυχία τών έορταστικών εκδηλώσεων. Όλοι οι κάτοικοι του χωριού έδωσαν τό παρόν αυτην την ήμερα. Τις εκδηλώσεις έλάμπρυνε και ή γιορτή της εκκλησίας του χωριού, «Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου», όπου έτελέσθη πανηγυρικά ή Θεία Λειτουργία. Ο ναός ήταν καταμεστος από πιστούς, ντόπιους και ξένους, που ήλθαν ως εκεί για νά άνάψουν ένα κερι στή Χάρι της και με ταπεινωμένες ψυχές νά ζητήσουν «τόν οικτιρμόν Της τά πλήθη...».

Άνάμεσα σ' αυτό τό πλήθος τών προσκνητών ήσαν και τά παιδάκια του Σχολείου, ντυμένα με την τιμημένη φορεσιά του '21, με «της λεβεντιάς τού ρούχα τά γραμμένα...». Άγια Λαύρα έγινε για μερικές στιγμές ή εκκλησία. Μετά τη δολογία, που έγινε στο τέλος της θείας λειτουργίας, όλος αυτός ο κόσμος τράβηξε πρós τό Ήρώον τών πεσόντων, όπου έψάλη έπιμνημόσυνος δέησις και κατετέθησαν άμάραντα στεφάνια από τίς Άρχές και τό Σχολείο του χωριού. Ο έκλεκτός Πρόεδρος της Κοινότητος άνέπτυξε, σε όμιλία του, τό νόημα της Έθνεγερσίας του '21 και ή σεμνή τελετή έκλεισε με άπαγγελίας μαθητών του Δημοτικού Σχολείου, κάτω από τό γαλανό χρώμα του ούρανού και τη θαλπωρή του άνοιξιάτιου ήλιου. Θαυμάσια άπήγγειλε τό ποίημα: «Ευαγγελισμός - Έλληνισμός» ή μαθήτρια Έφη Κυριαζή.

Οι φουστανελλοφόροι και οι καραγούνες, παρατεταγμένοι μπροστά στο χώρο του Ήρώου, έλαμπαν από χαρά κι έθνική ύπερφάνεια. Χρόνια και χρόνια φυλάνε τίς στολές κρυμένες στο σεντούκι, ακριβώς για τέτοιες μέρες. Έντυπωσι-

άζουν τά χειροποίητα κεντήματα στις άστραφτερές στολές και τ' άσημένα τά γιορτινά, που στα χρόνια τά παλιά ήταν ή «άρματωσιά» κάθε γυναίκας και συμπλήρωνε την όμορφιά της.

Τό άπόγευμα στις 3 δόθηκε θεατρική παράσταση στην Άγροτολέσχη του χωριού από μαθητάς, με σκέτες, άπαγγελίες και τραγούδια. Οι μικροί ήθοποιοί άπέδωσαν θαυμάσια τό ρόλο τς και ό,τι έλεγαν, τό ζούσαν εκείνες τίς στιγμές. Τέτοιες ώρες δημιουργούν μέσ στην ψυχή τς τ' άθάνατα της Φυλής ιδανικά και παίρνουν θάρρος και δύναμη για την κατοπινή ζωή τς. Τ' άθώα ματάκια τς, που έλαμπαν από ζωντάνια και χαρά, μαρτυρούσαν άισιοδοξία.

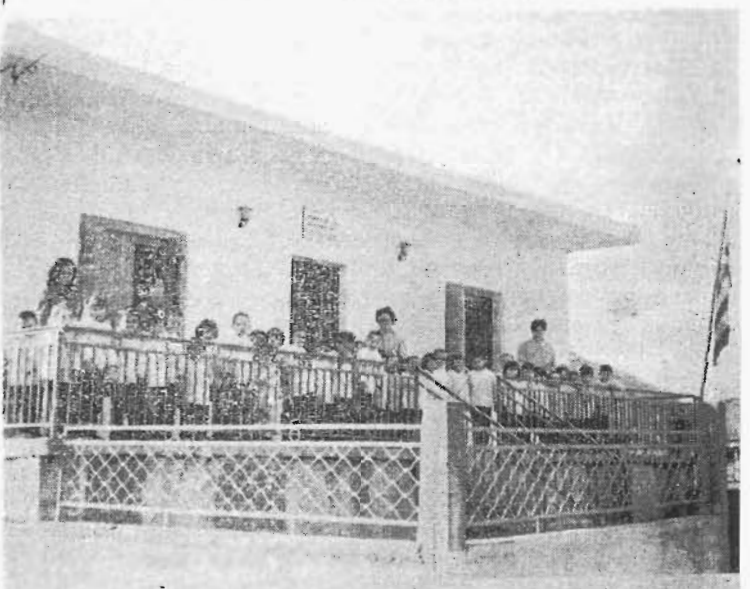
Θαυμάσια ύπήρξαν τά σκέτες που παίχθηκαν: «Η Ελλάδα» με τίς δέκα κόρες της (Μωριά, Ρούμελη, Κέρκυρα, Θεσσαλία, Κρήτη, Μακεδονία, Ήπειρο, Σάμο, Θράκη, Λωδεκάνηρα) και τίς πέντε μουσφóρες σκλάβες (Βασιλειούσα, Σμύρνη, Κύπρο, Β. Ήπειρο, Φιλιππούπολι). Σε όλα τά παιδια αξίζουν θερμά συγχαρητήρια, μα ιδιαίτερα στην πρωταγωνίστρια Πόπη Ν. Παπανικολάου (Έλλάδα), καθώς και στή Γιάννα Ε. Άποστολοπούλου, που έπαιξε σε άλλο σκέτες τό ρόλο «Μάνα του Διάου».

Η αίθουσα της Άγροτολέσχης ήταν γεμάτη από κόσμο. Όλοι είδαν, με πολλή ίκανοποίηση, τί μεγάλο έργο έπιτελείται στο Σχολείο από τούς Δασκάλους, τούς ιερούργους του ναού, που λέγεται Παιδεία.

Συγχαρητήρια θερμά στον άκούραστο Διευθυντή και στο προσωπικό του Σχολείου του χωριού, που διοργάνωσαν με πολλή φροντίδα κι έπιμέλεια όλες τίς παραπάνω εκδηλώσεις.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΝΗΠΙΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

Νήπια και προσωπικό του Άγροτικού Νηπιότροφείου Καστελλίου έμπροσθεν του ιδρύματος.

μένα. Άς είναι αιώνια ή μνήμη τών ύπερασπιστών της Χριστιανισσύνης και έλευθερωτών της Έλλάδος. Μάιος 1970. Γ. Β. ΚΥΤΙΝΙΟΣ

Μηχανικοί και Σπουδαστάι τά αρχιτεκτονικά σας είδη στού συμπολίτου μας Γ. Α. ΠΡΙΟΒΟΔΟΥ Στοά Σπυρομηλιού 7 Τηλ. 228.766